

SABRİN MÜKÂFATI CENNETTE YÜKSEK MAKAMLARDIR¹

وَلَنَبُؤَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿155﴾ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿156﴾ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿157﴾

“Andolsun ki sizi biraz korku ve açlıkla, bir de mallar, canlar ve ürünlerden eksilterek deneriz. Sabredenleri müjdele. Onlar; başlarına bir musibet gelince, ‘Biz şüphesiz (her şeyimizle) Allah’a aidiz ve şüphesiz O’na döneceğiz’ derler. İşte Rableri katından rahmet ve merhamet onlarıdır. Doğru yola ulaştırılmış olanlar da işte bunlardır.”²

Kur’an-ı Kerim’de Yüce Allah’ın çok sabırlı olduğunu ifade eden birçok âyet-i kerime vardır. Bu itibarla çok sabreden anlamına gelen “sabûr” kelimesi *Esmâü'l-Hüsna*/Allah’ın güzel isimlerinden birisidir.³ Yüce Allah’ın kullarına ihsan buyurduğu en hayırlı lütuflardan birisidir sabır. Ebu Saidi’l-Hudrî (r.a), “Hiç kimseye sabırdan daha hayırlı ve daha geniş bir ihsanda bulunulmamıştır.”⁴ demiştir. Eğer insana sabır ve metanet gibi önemli özellikler bahşedilmemiş olsaydı dünyada başına gelebilecek muhtemel olumsuzluklar karşısında çaresizlik girdabına düşerek yaşama ümidini kaybedebilirdi. Bu itibarla sabır her türlü olumsuzluklar karşısında insanı hayata bağlayan en büyük bir nimet olarak algılanmalıdır.

Zikrettiğimiz âyette belirtildiği gibi insan dünya hayatında çeşitli şekillerde sıkıntı ve musibetlere maruz kalabilir; korku ve açlığa/kıtlığa duçar olabilir, mal ve canına zarar gelebilir ve doğal afetlerle karşılaşabilir. Bu durumda bile Müslüman hayattan ümidini kesmez. Allah’ın bahşettiği sabır ihsanı sayesinde aklını kullanarak çıkış yolu arar. Hz. Peygamber (s.a.s)’den rivayet edilen bir hadiste müminlere musibetler anında şöyle davranmaları buyrulmuştur:

عَظِمَ الْجَزَاءُ مَعَ عَظَمِ الْبَلَاءِ وَإِنَّ اللَّهَ إِذَا أَحَبَّ قَوْمًا ابْتَلَاهُمْ فَمَنْ رَضِيَ فَلَهُ الرِّضَا وَمَنْ سَخِطَ فَلَهُ السُّخْطُ

“Sevabın çokluğu, belânın büyüklüğüne göredir. Allah (c.c) bir topluluğu sevdiği zaman, onları muhtelif musibetlerle imtihan eder. Kim bu musibetleri sabırla karşılarsa Allah Teâlâ ondan hoşnut olur. Ve kim musibetleri sabır ve tevekkülle karşılamaz isyan ederse o da Allah (c.c)’in gazabına müstahak olur.”⁵

Bu bakımdan başımıza gelen hadiseler musibet ve felaket cinsinden de olsa bunlardan ders çıkarıp ibret almak suretiyle hem Allah’ın gazabından hem de daha büyük felaketlere düşmekten emin olmanın gayreti ve tedbirleri içerisinde olmamız gerekir. Dolayısıyla sabır, sadece feryat ve figan etmekten kaçınıp boyun bükerek beklemek değildir. Mümin öncelikle vakayı kabul ederek Allah’ın korumasına ve yardımına sığınır ve daha önceki durumundan daha güzel bir sonuca nasıl

¹ Bu konu, Mehmet KAPUKAYA ve Mustafa GÜNEY ve Dr. Fatih YÜCEL’in “Kur’an’dan Öğütler” adlı kitaptaki yazılarından derlenerek hazırlanmıştır.

² Bakara, 2/155-157.

³ Tirmizî, Daavât, 81.

⁴ Buhârî, Zekât, 50.

⁵ İbn Mâce, Fiten, 23.

erişebileceğinin gayreti ve çalışması içinde olur. Böyle bir mümin de Allah'ın sevgisini ve yardımını kazanmış olur. Demek ki başımıza gelen musibetler Allah'ın bizi sevmediği anlamında değildir. Zira insan olmanın bedeli nimet ve bela ile iç içedir. Allah'ın bir imtihan vesilesi olarak dünyada kurduğu düzende iyiliklerle kötülükler, nimetle külfet beraber yürür. Nimetlere ve iyiliklere şükretmek kadar musibet anında metaneti korumak erdemli bir mümin olmanın işaretidir. Hz. Peygamber:

الصَّبْرُ عِنْدَ الصَّدْمَةِ الْأُولَى

“Sabır, musibetle karşılaştığın ilk andakidir”⁶ buyurmak suretiyle insanı her yönüyle sarsabilecek hadisenin ilk anında bilinçsizce davranışlarda bulunarak daha kötü bir sonuca düşmekten bizleri sakındırmak istemiştir.

Bir Müslüman için ölüm hadisesi gerçekte bir musibet değil, Allah'ın mutlak takdiri ve ebedî âleme geçiş kapısıdır. Dünya hayatında Allah'ın yarattığı bir kura olarak ölüm bazen en yakınımızı, en çok sevdiğimizi, göz bebeğimizi genç yaşta bizden ayırabilir. Böyle bir hadiseyi dahi sabır ve metanetle karşılayan bir müslümana Resûlullah'ın verdiği müjde sadece bir teselli değil, aynı zamanda olaylar karşısında kendisini kaybetmeden teenniyle hareket etmenin güzel bir sonucu, dünyada da beraberinde getireceğinin de müjdesidir: Nitekim sevgili peygamberimiz şöyle buyurmaktadır:

“Bir kulun çocuğu ölürse, Allah meleklerle şöyle söyler: ‘Kulumun çocuğunu kabzettiniz!’ ‘Evet’ derler. ‘Kalbinin meyvesini elinden aldınız’ Melekler; ‘Evet’ derler. Allah tekrar sorar: ‘Kulum ne dedi?’ ‘Sana hamd etti ve herkesin dönüşü Allah’adır, dedi.’ derler. Bunun üzerine Allah Teâla şöyle emreder: ‘Öyleyse, kulum için cennette bir köşk inşa edin ve bunu Beytu’l-hamd (hamd evi) diye isimlendirin.’”⁷

Demek ki dünya hayatında başımıza gelen hadiseler karşısında bedbin olmadan, teenni, sebat ve vakarla yürüyebilirsek kendimizi dünyada başımıza gelmesi muhtemel daha kötü sonuçlardan koruduğumuz gibi ahirette de Allah'ın cennetiyle mükâfatlandırılmış oluruz. Nitekim âyet-i kerimede şöyle buyrulur:

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٤﴾

“Sabretmenize karşılık selam sizlere. Dünya yurdunun sonucu (olan cennet) ne güzeldir!”⁸

Yine bir başka ayet-i kerimede sabredenlerin cennette makamların yüksek olacağı şu şekilde ifade edilmiştir:

أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ﴿٧٥﴾ خَالِدِينَ فِيهَا حَسَنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٧٦﴾

⁶ Buharî; Cenâiz 43.

⁷ Tirmizî, Cenâiz, 36.

⁸ Ra'd, 13/24.

“İşte onlar, sabretmelerine karşılık cennetin yüksek makamlarıyla mükâfatlandırılacaklar ve orada esenlik dileği ve selamla karşılanacaklardır. Orada ebedî kalırlar. Orası ne güzel bir durak ve ne güzel bir konaktır!”⁹

Bu âyetten önceki âyetlerde inanıp salih amel işleyen müminlerin kötülüklerinin bağışlanıp merhamet edileceğinden bahsedildikten sonra bu ayette de, müminlerin sabretmelerinin karşılığı olarak cennette yüksek makamların verileceği müjdelenmektedir.

Rabbimizin, Peygamberimiz (s.a.s) aracılığıyla bildirdiklerine bütün samimiyetimizle inanıp, sonra da gereklerini elimizden geldiğince yerine getirmeye çalışan biz mü'minlere cennette benzersiz güzellikte ve “...hiçbir gözün görmediği, hiçbir kulağın duymadığı, hiç kimsenin hatırından bile geçmediği” nimetler verilecektir.¹⁰ İmân edip sâlih amel işleyen biz müminlere, ahirette vaat edilen cennet nimet ve mükafâtları çok çeşitlidir. Cennetin en yüksek makamları/köşkleri de bu nimetlerin en üstünlerindedir. Bu imrendirici makamlar, elde etmek isteyen herkese açıktır. Peygamberimiz (s.a.s) bu “yüksek makamın/köşk”ün diğer cennetliklere göre özel durumunu;

*“Cennetlikler, yükseklerdeki köşkleri, sizin gökyüzündeki yıldız baktığınız gibi seyredeceklerdir.”*¹¹ şeklinde açıklamıştır.

Fakat kötülüğü ve şerri şiddetle emreden nefsimizin ve bize apaçık düşman olan şeytanın telkinleri sebebiyle bu ödülleri elde etmemiz hiç de kolay değildir. Bunun için zamanın belalarına, nefsimizin/şeytanın telkinlerine, ibadetleri yaparken karşılaşılabileceğimiz kimi zorluklara katlanmamız ve haram kılınan zevkleri terk etmemiz gerekecektir. Bu da ancak sabırla mümkündür.

Biz Müminler belâ ve musibetlere karşı sabırlı olduğumuz kadar dinimizin emirlerini yerine getirme ve yasaklarından kaçınma konusunda da sabırlı olmalıyız.¹² Şunu da unutmayalım Peygamberimiz (s.a.s)’in özlü sözlerinden olan:

الْجَنَّةُ أَقْرَبُ إِلَى أَحَدِكُمْ مِنْ شِرَاكِ نَعْلِهِ وَالتَّارُ مِثْلُ ذَلِكَ

*“Cennet size ayakkabılarınızın bağlarından daha yakındır. Cehennem de öyledir.”*¹³ şeklindeki hadis-i şerifi; bize verilen seçme özgürlüğümüzü kullanarak atacağımız adımlarla ve yapacağımız amellerle, ya cennete veya cehenneme gitmemizin pek kolay olduğunu bildirmektedir. Cennet ebedî mutluluk yurdudur ve ibadetlerin nefsimizin hoşlanmadığı görünürdeki zorluklarıyla (örneğin kış günlerinde abdest alıp veya kısa gecelerde uykuyu bölüp namaz kılmak) veya haramlardan vazgeçilmesi nefse zor gelen geçici lezzetlerle perdelenmiştir. Bunun için de “Sabretmemize karşılık” vaat edilen bu nimetleri elde etmemiz; geçici zorluklara, nefse ağır gelen ve hoşuna gitmeyen şeylere sabırla katlanıp o perdeleri aralayabilmemizle mümkün olacaktır.

⁹ Furkân, 25/75-76.

¹⁰ Buhârî, Bed’ul-halk, 8; Müslim, Cennet, 2-5.

¹¹ Buhârî, Rikak, 51.

¹² Bakara, 2/249; Meryem, 19/65.

¹³ Buhârî, Rikâk, 29.

Nefsimizin arzu ettiği haram şeyleri yapabilecek imkâna sahip olduğumuz halde, sırf Allah'tan korkarak ve O'nun rızasını kazanmayı isteyerek bunları terk etmemiz bizi cehennemden uzaklaştırır ve cennete ulaştırır. Çünkü:

حُجِبَتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ وَحُجِبَتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ

“Cehennem, nefse hoş gelen şeylerle kuşatılmış; cennet ise, nefsin istemediği şeylerle çepeçevre sarılmıştır.”¹⁴ Harama el sürmeden meşru sınırlar içerisinde hayatımızı kazanmamız, ahlaksızlığın kol gezdiği bir dünyada şehvetimizi aklımızın ve imanımızın emrine verip nefsimizin ve şeytanın tuzaklarına düşmememiz, namaz, oruç, zekât ve hac ibadetlerimizi emredildiği şekilde aşkla şevkle yerine getirmemiz hep iradeli ve sabırlı olmamızı gerektiren şeylerdir.

Nefsimizin ve şeytanın istekleri doğrultusunda değil de, müslümanca, sabır ve metanetle yaşamamız hâlinde, huzur ve gönül rahatlığı içinde bir ömür süreriz ve bu yaşayış bizi cennete götürür. Âhret âleminde Cennete giriş sırasında bütün müminler dünya hayatında duyu organlarımızla algılanamayan görevli melekler tarafından karşılanacak ve “Size selam olsun! Tertemiz oldunuz. Haydi, ebedî kalmak üzere buraya girin!”¹⁵ denilecektir.

Görevlerimizi yerine getirme, haramlardan kaçınma ve hayatımızı meşru çerçeve içinde yaşama konusunda sabırlı ve dikkatli davranan biz müminlerin mükâfatı elbette ki çok büyük ve ebedî olacaktır: “Orası ne güzel durak ve ne güzel bir konaktır!”

Sabır, aynı zamanda Yüce Allah'tan birtakım isteklerde bulunurken başvurulması gereken yöntemlerden birisidir. Nitekim konuyla alakalı Kerim Kitabımızda şöyle buyrulmuştur:

وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ﴿٤٥﴾

“Sabrederek ve namaz kılarak (Allah'tan) yardım dileyin. Şüphesiz namaz, Allah'a derinden saygı duyanlardan başkasına ağır gelir.”¹⁶

Bu ayete göre Rabbimizden yardım istemenin yollarından biri de sabretmektir. Sabır bize verilen her şeye karşı dayanıklı olmaktır. En geniş tarifiyle sabır, musibete, günah işlememeye ve ibadetleri yapmaya dayanıklı olabilmektir. Öyleyse, dua edecek mümin, bütün bunlarda ısrarcı olmalı, hiçbir engele takılmadan Rabbine kulluğa devam etmelidir. Yardım isteyen müminin dua etmeden önce atacağı ikinci adım, kendini günahlardan alıkoyan namazı kılmasıdır. Namaz biz müminlerin Rabbimizle baş başa olduğumuz en önemli anlardan biridir.

Ayette ifade edilen sabır ahlaki bir kavram olarak, acıya katlanma, sıkıntıya göğüs germe; Allah'a tevekkül ederek O'ndan gelen sıkıntılara katlanma; insanın kendisini, aklın ve dinin yapılmasını gerekli gördüğü işleri yapma ya veya yapılmasını yasakladığı, uygun bulmadığı davranışlardan uzak durmaya zorlaması; kişinin hayırlı

¹⁴ Buhârî, Rikak, 28; Müslim, Cennet, 1.

¹⁵ Zümer, 39/73.

¹⁶ Bakara, 2/45.

amacına ulaşma yönündeki direnci olarak tarif edilmiştir. Bu ise gerçekten kimsenin kolaylıkla başaramayacağı, nefse ağır gelen zor işlerden biridir.

Rabbimize yönelen kullar olarak her an O'ndan yardım istemekteyiz. Her gün Fatiha'da "*Yalnız sana kulluk eder ve yalnız senden yardım dileriz!*" diyerek her an O'na sığınmaktayız. İşte O'na sığınmanın O'ndan yardım dilemenin yollarından ilki, her şeye karşı dayanıklı olmaktır. Bunun birinci aşaması haramlardan el çekmekle başlar. Bir mümin olarak Rabbimizi hoşnut etmek istiyorsak önce O'nun yasaklarına karşı dayanıklı olmalıyız. Yasaklara karşı dayanıklı olduğumuzda, sınavın birinci engelini başarmış ve O'na karşı kullukta bir adım öne geçmiş oluruz. Öyleyse Rabbimizden yardım istemenin ilk aşaması günahlardan kaçma konusunda sabırlı olabilmektir. Efendimiz (s.a.s)'in bir hadisinde, yediği haram, içtiği haram ve giydiği haram olan birinin yalvarmasına, Allah'ın karşılık vermeyeceğine işaret etmesi bu durumun önemini gözler önüne sermektedir.¹⁷ Sabrın ikinci boyutu ise ibadetleri yapma konusunda dayanıklı olmaktır. Rabbimiz bize yardım etme sözü vermiştir. Ancak o da bizden bir adım atarak dinine yardım etmemizi, yani ibadetleri az da olsa sürekli olarak yerine getirmemizi istemiştir. Kısacası O bizden, ölüm bize gelene dek kulluk istemiştir. Sabrın üçüncü boyutu ise başa gelen sıkıntılar karşısında güçlü kalabilmek, yılmamak ve bir imtihandan geçtiğimiz bilinci ile hayatımızı değerlendirebilmektir.

Rabbimiz, bu bilinç ile yaşamayı bizlere de nasip etsin.

---

¹⁷ Müslim, Zekat, 65.